

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący Daniel Radwański

Protokolant Izabela Skarbińska

po rozpoznaniu w dniach 23.09, 21.10, 08.12.2015r. i 16.02.2016r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie sprawy

1. **W. K.** - s. J. i B. z domu C., ur. (...) w U., zam. (...)-(...) U. ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 maja 2015r., na ul. (...) w U., pow. (...), działając wspólnie z M. K. (1) i F. M. wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu kilkanaście kopnięć po całym ciele, powodując u pokrzywdzonego obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk

tj. o czyn z art. 158§1 kk i 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

2. **F. M.** - s. T. i E. z domu S., ur. (...) w U., zam. (...)-(...) L.(...), obywatelstwa polskiego, nie karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 maja 2015r. na ul. (...) w U., pow. (...), działając wspólnie z M. K. (1) i W. K. wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu kilkanaście kopnięć po całym ciele, powodując u pokrzywdzonego obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk

tj. o czyn z art. 158§1 kk i 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

3. **M. K. (1)** - s. Z. i B. z domu P., ur. (...) w U., zam. U. ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 maja 2015r. na ul. (...) w U., pow. (...), działając wspólnie z W. K. i F. M. wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu kilkanaście kopnięć po całym ciele, powodując u pokrzywdzonego obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk

tj. o czyn z art. 158§1 kk i 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego W. K. za winnego tego, że w dniu 05 maja 2015r. na ul. (...)w U., pow. (...), przyłączył się do bójki między osk. M. K. (1) i J. J. (2), po czym działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i F. M. wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że każdy z nich zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu po kilka kopnięć w korpus, a osk. F. M. także w głowę, czym spowodowali u pokrzywdzonego J. J. (2) obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk, tj. występku z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to, przy zastosowaniu art. 37a kk, na podst. art. 158§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 34§1 i §1a pkt 1 kk i art. 35§1 kk

s k a z u j e

go na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. **u z n a j e** oskarżonego M. K. (1) za winnego tego, że w dniu 05 maja 2015r. na ul. (...) w U., pow. (...), wziął udział w bójce z J. J. (2), podczas której zadawał pokrzywdzonemu J. J. ciosy rękami w głowę i korpus, po czym działając wspólnie i w porozumieniu z W. K. i F. M., którzy się do niego przyłączyli, wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że każdy z nich zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu po kilka kopnięć w korpus, a osk. F. M. także w głowę, czym spowodowali u pokrzywdzonego J. J. (2) obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk, tj. występku z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to, przy zastosowaniu art. 37a kk, na podst. art. 158§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 34§1 i §1a pkt 1 i kk i art. 35§1 kk

s k a z u j e

go na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

III. ustalając, że oskarżony F. M. dopuścił się tego, że w dniu 05 maja 2015r. na ul.(...) w U., pow. (...), przyłączył się do bójki między osk. M. K. (1) i J. J. (2), po czym działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. K. wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że każdy z nich zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu po kilka kopnięć w korpus, a osk. F. M. także w głowę, czym spowodowali u pokrzywdzonego J. J. (2) obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk, tj. czynu spełniającego znamiona występku z art. 158§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk, na podst. art. 66§1 kk i art. 67§1 i 3 kk **warunkowo umarza** postępowanie karne o ten czyn, na okres 1 (jednego) roku próby.

IV. na podstawie art. 46§1 kk orzeka od oskarżonych W. K. i M. K. (1) na rzecz pokrzywdzonego J. J. (2) zadośćuczynienie w kwotach po 300 (trzysta) zł.

V. na podstawie art. 67§3 kk orzeka od oskarżonego F. M. na rzecz pokrzywdzonego J. J. (2) zadośćuczynienie w kwocie 300 (trzysta) zł.

VI. na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary **zalicza** oskarżonym W. K. i M. K. (1) okres zatrzymania w sprawie od dnia 05.05.2015r. do dnia 06.05.2015r. (tj. 1 dzień) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności,

VII. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych M. K. (1) i F. M. koszty sądowe po 172,10 (sto siedemdziesiąt dwa 10/100) zł i od oskarżonego W. K. w kwocie 348,75 (trzysta czterdzieści osiem 75/100) zł oraz zwalnia oskarżonych od uiszczenia opłaty sądowej.

Sygn. akt VI K 133/15

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 24 lutego 2016r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05 maja 2015r. ok. godz. 19:50 oskarżony W. K. przyjechał swoim samochodem do myjni samoobsługowej, na ul.(...)w U.. Razem z nim przyjechali pasażerowie: oskarżeni M. K. (1) i F. M.. M. K. (1) mył samochód w okolicy drzwi kierowcy, a pozostali oskarżeni stali po drugiej stronie pojazdu. Wtedy na parking przy myjni przyjechał samochód dostawczy, z którego wysiedli pokrzywdzony J. J. (2), E. G. i R. P.. Przyjechali tam, ponieważ w budynku obok myjni znajdowała się baza przedsiębiorstwa, w którym pracowali. J. J. (2) rozpoznał oskarżonego M. K. (1), jako osobę, z którą bił się w grudniu 2014r. w barze (...) w U.. W związku z tym podszedł do niego z zamiarem rozmowy na ten temat. Jednakże oskarżony mył dalej samochód, więc podszedł do W. K. i M. K. (1). Wydawało mu się, że oni także brali udział w bójkę w barze (...) i zapytał ich o to, lecz oni zaprzeczyli. Po chwili M. K. (1) przestał myć samochód i wówczas podszedł do niego J. J. (2). Mężczyźni rozmawiali ze sobą spokojnie. Podczas rozmowy ustalili, że pójdą bić się za budynek przy myjni, poza zasięg kamery, o której wiedział J. J. (2). M. K. (1) chciał się bić na miejscu, lecz przystał na warunki J. J. (2). Zdjął koszulkę i udał się za J. J. (2) na tyły budynku. Pierwszy z pola widzenia kamery zniknął J. J. (2), tuż za nim M. K. (2), a za nim po ok. 6 sekundach W. K. i F. M.. Całą sytuację widzieli rozładowujący samochód E. G. i R. P.. E. G. poszedł za nimi pierwszy i z pola widzenia kamery zniknął 5 sekund po oskarżonych W. K. i F. M.. Za nim, po ok. 19 sekundach szedł R. P.. Tymczasem J. J. (2) i M. K. (1) po ok. 12 sekundach doszli do miejsca bójki i natychmiast do niej przystąpili. Zadali sobie po kilka ciosów pięścią w okolice głowy i tułowia, a następnie w zwarciu upadli na ziemię. Tam M. K. (1) przytrzymał leżącego na ziemi pokrzywdzonego, lecz ten usiłował wydostać się spod niego. E. G., który za budynek dotarł po ok. 5 sekundach za oskarżonymi W. K. i F. M., widział jak M. K. (1) przytrzymuje na ziemi pokrzywdzonego i woła pozostałych oskarżonych o pomoc. Wtedy pozostali oskarżeni stali w odległości kilku metrów od bijących się mężczyzn, a na miejsce to przyszli po ok. 10 sekundach od czasu gdy zniknęli z pola widzenia kamery (ok. 5 sekund po rozpoczęciu bójki). Na zawołanie M. K. (1) W. K. i F. M. podbiegli do bijących się i zadali J. J. po kilka kopnięć w korpus, a osk. F. M. także w głowę. Po zadaniu tych kopnięć M. K. (1) wstał, a J. J. (2) skulił się i zakrył głowę rękami. Oskarżeni zadali jeszcze łącznie kilka kopnięć pokrzywdzonemu. W. K. i F. M. kopali pokrzywdzonego łącznie ok. 5-10 sekund, po czym podbiegając udali się do samochodu. W polu widzenia kamery monitoringu pojawili się po ok. 35 sekundach od chwili, gdy z niego zniknęli idąc za budynek. M. K. (1) po kilku sekundach pobiegł za nimi, i w polu kamery pojawił się ponownie po ok. 45 sekundach. J. J. (2) wstał i pobiegł za nimi. Widział jak wsiadają do samochodu i odjeżdżają. Wziął od E. G. telefon i zadzwonił na policję. Bójka i pobicie łącznie trwały ok. 22 sekundy. W wyniku bójki doszło u pokrzywdzonego J. J. (2) do powstania obrażeń w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni. Rodzaj ciosów – kopnięć zadawanych mu przez W. K. i F. M. oraz uderzeń w okolice głowy zadawanych ręką przez M. K. (1), naraziły pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie częściowych zeznań pokrzywdzonego J. J. (2) (k. 4-6, k.149-150), R. P. (k.12, k.68-69, k.152), oraz E. G. (k.14, k.151), protokołów konfrontacji (k.79-84), zapisu monitoringu i protokołu jego przeglądu (k. 20, k. 52), zapisu video z oględzin miejsca zdarzenia i eksperymentu (k. 167), opinii biegłego lekarza J. B. (k.87-88, k.179), kart karnych (k.53-59).

J. J. (2) nie był wiarygodny w części, w której zeznał, że poszedł za budynek z osk. M. K. (1), aby z nim porozmawiać. Sprzeczne z tym były wiarygodne w tym zakresie wyjaśnienia M. K. (1), znajdujące potwierdzenie w zapisie z kamery, na którym widać jak w/w rozmawiają, a podczas rozmowy oskarżony M. K. (1) spokojnie zdejmując koszulkę i idzie z pokrzywdzonym na tyły budynku. To w jednoznaczny sposób wskazuje na to, że obaj mężczyźni umówili się na bójkę. Także zachowanie pozostałych oskarżonych tj. W. K. i F. M. oraz świadka E. G., wskazywało, że poszli za J. J. (2) i M. K. (1), aby przyglądać się bójce, a nie rozmowie. E. G. zeznał, że słyszał, jak M. K. (1) proponował pokrzywdzonemu pójście za budynek, co rozumiał jako propozycję walki. W związku z tym zeznania J. J. (2) nie były także wiarygodne w tej części, w której zeznał, że zaskoczony był atakiem M. K. (1). Natomiast jego zeznania były wiarygodne, gdy mówił o tym, że po fazie bójki z M. K. (1), został zaatakowany przez W. K. i F. M..

W tym zakresie zeznania pokrzywdzonego zostały potwierdzone przez świadka E. G., który poszedł za pokrzywdzonym i oskarżonymi za budynek i miał możliwość widzieć ostatni, co najmniej kilkusekundowy etap bójki i pobicia. E. G., pomimo tego, że jego zeznania złożone na rozprawie zawierały niedokładności związane z oceną czasu trwania poszczególnych zdarzeń oraz przebiegu bójki między M. K. (1) i J. J. (2), to kategorycznie i konsekwentnie zeznawał, że oskarżeni W. K. i F. M. kopali J. J. (2). Dla oceny zeznań tego świadka istotne były zeznania świadka R. P., który zeznał, że gdy przyszedł na miejsce pobicia tuż po jego zakończeniu, to od E. G. słyszał słowa o kopaniu pokrzywdzonego przez trzy osoby. Zeznania E. G. i R. P. pochodzą od osób, które nie są bliskimi znajomymi J. J. (2), a jedynie z nim pracowały. Nie było zatem powodu, aby odmówić im wiary, gdyż nie mieli oni interesu, aby składać fałszywe zeznania obciążające oskarżonych W. K. i F. M..

Zaznaczyć należy, iż zdarzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania miało charakter dynamiczny. J. J. (2) był jego świadkiem od początku, E. G. dopiero w końcowej fazie, a R. P. w ogóle nie widział pobicia, a jedynie słyszał słowną reakcję E. G. na zaobserwowane zdarzenie. Dynamikę zdarzenia dobrze oddaje zapis video z kamery monitoringu (k.20), zgodnie z którym widać było, że całe zdarzenie od chwili opuszczenia przez oskarżonego M. K. (1) okolicy samochodu, do powrotu do niego trwało ok. 45 sekund. Stąd nie między zeznaniami świadków i pokrzywdzonego zachodzą rozbieżności, które wynikają z dynamiki zdarzenia oraz różnych perspektyw ich spostrzegania.

Obrażenia ciała u J. J. (2) zostały stwierdzone w dokumentacji lekarskiej i opinii biegłego lek. med. J. B., podobnie jak zdolność W. K. do zadawania kopnięć.

Zeznania P. J. (k.159) nie wniosły informacji istotnych dla rozstrzygnięcia.

Oskarżeni W. K. (k.26-27, k.147-148) i F. M. (k.30-31, k.148) nie przyznali się do zarzucanego im czynu i wyjaśnili, że pokrzywdzony J. J. (2) i osk. M. K. (1) poszli się bić za budynek, a oni jedynie poszli za nimi, aby się temu przyglądać. Następnie wrócili do samochodu po tym, gdy M. K. (1) pokonał pokrzywdzonego. Natomiast M. K. (1) (k. 36-37, k.149) przyznał się do tego, że bił się z J. J. (2), lecz twierdził, że pozostali oskarżeni nie brali w tym udziału.

Wyjaśnieniom oskarżonych Sąd dał wiarę jedynie w tym zakresie, że M. K. (1) i J. J. (2) umówili się na bójkę. To znajdowało potwierdzenie w zapisie monitoringu i zeznaniach E. G.. Doświadczenie życiowe i logika, dawały bowiem podstawę do ustalenia, że J. J. (2), który chciał rewanzu za wcześniejszą bójkę, widząc jak M. K. (1) ściąga koszulkę wiedział, że będą się bić. O tym świadczyło też zachowanie się pozostałych oskarżonych i E. G., którzy poszli za pokrzywdzonym i M. K. (1), aby to oglądać.

Natomiast Sąd nie dał wiary wszystkim oskarżonym, iż W. K. i F. M. nie brali udziału w pobiciu J. J. (2). J. J. (2) w odmienny sposób niż M. K. (1) przedstawił przebieg zdarzenia i zeznał, że podczas bójki zaczął zdobywać przewagę nad oskarżonym K. i wówczas ten zawołał o pomoc do swoich kolegów, którzy podbiegli do leżących na ziemi mężczyzn i zaczęli zadawać pokrzywdzonemu kopnięcia, w tym F. M. w okolice głowy. W tym zakresie wiarygodne były zeznania pokrzywdzonego i zostały one potwierdzone przez świadków E. G. i pośrednio przez R. P..

Sąd zważył co następuje:

M. K. (3), W. K. i F. M. zostali oskarżeni o to, że w dniu 05 maja 2015r., na ul. (...) w U., pow. (...), działając wspólnie z M. K. (1) i F. M. wziął udział w pobiciu J. J. (2), w ten sposób, że zadał leżącemu na ziemi pokrzywdzonemu kilkanaście kopnięć po całym ciele, powodując u pokrzywdzonego obrażenia w postaci stłuczenia głowy w okolicy skroniowej lewej, krwiaka okularowego oka prawego oraz stłuczenia odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u niego rozstrój zdrowia trwający poniżej 7 dni, czym narazili pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156§1 kk lub 157§1 kk, tj. popełnienia przestępstwa z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Mając na uwadze dokonane ustalenia faktyczne Sąd zmienił opis czynu co, do wszystkich oskarżonych, pozostawiając niezmienną kwalifikację prawną zarzuconego im czynu. Zachowanie się pokrzywdzonego J. J. (2) uzasadniało przyjęcie, iż to on zmierzał do wyjaśnienia zaszłości z M. K. (1), oraz że zgodził się na bójkę z nim, która następnie przerodziła się w pobicie go przez wszystkich oskarżonych. Wszyscy oskarżeni zrealizowali ustawowe znamiona występku z art. 158 § 1 kk, a zadając pokrzywdzonemu bądź ciosy rękami, bądź kopnięcia w okolice głowy i tułowia, czym narazili go na skutek w postaci ciężkiego lub średniego uszkodzenia ciała. Głowa jest organem, mogącym z łatwością ulec poważnym uszkodzeniom i nieść za sobą konsekwencje w postaci np. uszkodzenia wzroku, słuchu itp. Nie jest przy tym konieczne stwierdzenie zaistnienia tych skutków, czy w ogóle obrażeń, ponieważ nie jest to przestępstwo skutkowe, lecz przestępstwo spowodowania narażenia nastąpienia określonych następstw. Sprawcą pobicia jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze w nim udział, niezależnie od tego, czy jego osobisty udział wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia człowieka lub jego zdrowia, a także niezależnie od tego, czy można mu przypisać zadanie ciosu powodującego następstwa, o których jest mowa w art. 158 § 2 lub 3 k.k. Odpowiedzialność za udział w bójce lub pobiciu ma charakter wspólnej odpowiedzialności biorących w takim zdarzeniu udział.

Oskarżeni aktywnie uczestniczyli w pobiciu pokrzywdzonego używając siły fizycznej, a swoim zachowaniem spowodowali u niego lekkie uszkodzenie ciała. Przedmiotem przestępstwa z art. 157§2 kk jest zdrowie. Jest to przestępstwo materialne, którego skutkiem jest spowodowanie naruszenie czynności ciała lub rozstrój zdrowia, trwające nie dłużej niż siedem dni. Spowodowanie u pokrzywdzonego obrażeń wskazanych w opisie czynu, spełniało znamiona tego czynu, co wynikało z treści opinii biegłego lekarza.

Dlatego też uzasadnione było ustalenie, że oskarżeni wyczerpali ustawowe znamiona występku z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wobec oskarżonych W. K. i M. K. (1) Sąd wymierzył, przy zastosowaniu art. 37a kk, na podst. art. 158§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 34§1 i §1a pkt 1 i kk i art. 35§1 kk, kary 4 miesiące ograniczenia wolności w postaci wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd stwierdził, że uzasadnione będzie orzeczenie wobec oskarżonych kary ograniczenia wolności, z uwagi na okoliczności sprawy. Odnośnie M. K. (1) Sąd przyjął za okoliczność łagodzącą to, że do walki z J. J. (2) przystąpił z inicjatywy pokrzywdzonego. Nie prowokował pokrzywdzonego i do przestępstwa by nie doszło, gdyby nie zachowanie pokrzywdzonego. Ponadto okolicznością łagodzącą był brak poważnych obrażeń u pokrzywdzonego. Natomiast okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego W. K. było sposób udziału w bójce, polegający jedynie na zadaniu kilku kopnięć w tułów pokrzywdzonego, co również nie spowodowało u niego poważniejszych obrażeń.

Wymierzone kary ograniczenia wolności, spełnią wobec oskarżonych, ludzi młodych przede wszystkim funkcję wychowawczą. Ponadto obowiązek wykonywania pracy społecznie użytecznej odniesie także funkcje represyjne.

Wobec oskarżonego F. M. Sąd zastosował, na podst. art. 66§1 kk i art. 67§1 i 3 kk instytucję warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres 1 roku próby. Wobec niego zachodziły te same okoliczności łagodzące związane z okolicznościami czynu, co wobec pozostałych oskarżonych, a ponadto nie był on karany.

W celu zadośćuczynienia dla pokrzywdzonego Sąd zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego kwoty po 300 zł, w tym na podstawie art. 46§1 kk od oskarżonych W. K. i M. K. (1) i na podstawie art. 67§3 kk od oskarżonego F. M..

Na podstawie art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary Sąd zaliczył oskarżonym W. K. i M. K. (1) okres zatrzymania w sprawie od dnia 05.05.2015r. do dnia 06.05.2015r. (tj. 1 dzień) przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) Sąd zasądził na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych M. K. (1) i F. M. koszty sądowe po 172,10 (sto siedemdziesiąt dwa 10/100) zł i od oskarżonego W. K. w kwocie 348,75 (trzysta czterdzieści osiem 75/100) zł oraz zwolnił oskarżonych od uiszczenia opłaty sądowej.